

Extasy of Madness

Ekstaza norosti

JULIETTE DE MASSY
SOPRAN

NEJC LAVRENČIČ
KLAVIR

22. AVGUST 2023, 20.00H
ROJSTNA HIŠA HUGA WOLFA

www.youngeuropesings.eu

Sequenza III

Markus Kutter, prevedel Nejc Lavrenčič

Give me a few words
for a woman to sing a truth
allowing us to build a house
without worrying before night comes.

Dajte mi nekaj besed
za žensko, da zapoje resnico
ki nam omogoči zgraditi hišo
brez skrbi, preden pride noč.

Luciano Berio

Sequenza III za ženski glas (izsek)

Franz Schubert / Benjamin Britten

Gretchens Bitte / Marjetkina molitev, D564

György Kurtág

4 Mikroludiji v C, Cis, D, Es (iz Jatekok)

Claude Debussy

Ariettes oubliées / Pozabljeni napevi

C'est l'extase langoureuse / To je hrepenenjski vrh radosti

Il pleure dans mon cœur / Jok solza na dnu srca

L'ombre des arbres / Obris dreves

Paysages belges. Bruxelles. Chevaux de bois / Belgijske pokrajine. Bruselj. Leseni konji

Aquarelles I. Green / Akvareli I. Green

Aquarelles II. Spleen / Akvareli II. Spleen

Milko Lazar

Introduction (iz baletne suite)

Richard Strauss

Drei Lieder der Ophelia / Tri Ofelijine pesmi, op. 67

Wie erkenn' ich mein Treulieb vor andern nun / Kako spoznam te na prvi mah

Guten Morgen, 's ist Sankt Valentinstag / In jutri bo valentinovo

Sie trugen ihn auf der Bahre bloss / Na parah je ležal odkrit

Luciano Berio

Sequenza III za ženski glas (izsek)

Juliette de Massy – sopran

Študij petja je zaključila na Guildhall School of Music and Drama v Londonu pri Sue McCulloch in na Kraljevem konservatoriju v Bruslju pri Udu Reinemannu.

Znana je kot priznana solistka v različnih francoskih baročnih zasedbah (Sagittarius, Le Concert Spirituel, Hemiolia) in poje v največjih dvoranah širom Francije (Jeunes Talents à Paris, Folle Journée de Nantes, Opéra de Tours, Bordeaux, Marseille, Lille).

Navdušena nad literaturo, poezijo in samospevom, je postala izbrana partnerica v ustvarjanju vokalne komorne glasbe ter razvila močna sodelovanja z različnimi glasbeniki (Bogdan Nesterenko, harmonika; Ronan Khalil, čembalo; Rohan de Saram in Laure Balteaux, violončelisti; Emmanuel Olivier, Nejc Lavrenčič, Marino Formenti, Alain Villard, pianisti).

Izjemno angažirana je tudi pri zagovarjanju in zastopanju sodobne glasbe in v ta namen sodeluje z ansambli Offrandes, Links in Alternance in številnimi skladatelji. Ukvarja se tudi s plesom in gledališčem ter v sodelovanju z različnimi umetniki sodeluje v številnih multidisciplinarnih projektih širom Evrope: Atelier de recherche théâtrale 1+1=3 (Martine Venturelli), Le Singe (Sylvain Creuzevault) in Atelier Hors champ (Pascale Nandillon et Frédéric Tétart).

Juliette de Massy je umetniška vodja solistične vokalne zasedbe La Grande Garabagne, ki jo zdaj podpira Nacionalni vokalni center v Franciji La Cité de la Voix-Vézelay. Je soustanoviteljica les Ateliers Misuk v Poitiersu, ki razvija glasbene projekte in prispeva k zagotavljanju visokokakovostnih glasbenih produkcij.

Nejc Lavrenčič – pianist

Nejc Lavrenčič je glasbeno šolanje pričel na SGBŠ Maribor v razredu Tatjane Dvorak. Kasneje je postal tudi varovanec pianistke in pedagoginje Marine Horak. Dodiplomski in magistrski študij je opravljal na Kraljevem konservatoriju v Bruslju v razredu A. Madžara in J. Michielsa. Poleg klavirja je magistriral še iz komorne igre, sočasno pa opravil še specializacijo na področju interpretacije samospeva pod okriljem Uda Reinemanna in njegovih gostujočih umetnikov.

Koncertno deluje v Sloveniji, Franciji, Belgiji, Španiji, Hrvaški, Italiji, Švici, koncertne turneje pa so ga popeljale tudi na gostovanja v ZDA, Kanado in Azijo. Sodeluje s priznanimi tujimi in domačimi umetniki kot so pevci Sabina Cvilak, Marcos Fink, Mojca Vedernjak, Theresa Plut, Barbara Jernejčič Fürst, David Jagodic, Katja Konvalinka, Juliette de Massy, Cristina Segura, Artur Rožek, Arianna Rinaldi, Soumaya Hallak ter instrumentalisti Andrej Zupan, Luka Železnik, Magdalena Sas, Isabel Dunlop, dirigentka Karen Kapferer in drugi. Je prejemnik več nagrad na mednarodnih tekmovanjih, priznanj za ustvarjalnost in štipendij. Redno snema za Radio Slovenija.

Deluje koncertno in pedagoško na področju klavirske in komorne igre ter interpretacije samospeva. Je umetniški vodja Kulturno umetniškega zavoda PerArtem in koncertnega cikla Samospevanje v Slovenski filharmoniji in SNG Maribor. V letu 2019 je bil štipendist Ministrstva za kulturo, ki je njegovo delovanje prepoznalo s:

»Pianist Nejc Lavrenčič velja za enega najvidnejših slovenskih interpretov v glasbeni zvrsti samospeva in komorne glasbe. [...] Tako po obsegu kot kakovosti izkazuje pomemben prispevek k slovenski kulturi [...] Kot pianist in specialist bogati slovenski kulturni prostor z vrhunskim glasbenim poustvarjanjem v žanru samospeva in s tem daje pomemben prispevek k razvoju poklica instrumentalista.«

Ekstaze in norosti

Program tega recitala ne podaja odgovorov na vprašanja ekstaze in norosti, temveč zvočno odstira njuno tančico, da uzremo lasten odnos do omenjenih stanj. Še manj podaja sodbe. V svoji naravi sta zelo ekstremni in kompleksni, zato je med njima težko določiti ločnico. Sta del življenja, sta del ustvarjalnega in poustvarjalnega procesa. Naj bosta še tako patološki in celo samouničevalni, zelo direktno in iskreno kalita na trati ljubezni, čistosti in človeške ranljivosti.

Luciano Berio – Glas nosi vedno presežek konotacij, karkoli že počne. Od najbolj grobih zvokov pa do najnežnejšega petja, glas vedno nekaj pomeni, vedno se nanaša onkraj sebe in ustvarja ogromno asociacij. Sequenzo III lahko štejemo tudi za dramski esej, katerega zgodba je tako rekoč odnos med solistko in njenim glasom.

Zelo verjetno je, da je **Johann Wolfgang von Goethe** del **Marjetkinega** karakterja iz Fausta napisal na podlagi dogodkov in oseb iz resničnega življenja. Za časa bivanja v Leipzigu je spremljal sojeni Sussane Margarete Brandt in Catherine Marie Flindt. Ena je bila zaradi detomora zaprta, druga pa usmrčena. Marjetka z njima deli podobno usodo – zaljubljena v Fausta ubije svojo mater, zanosi in tudi njenega otroka doleti smrt.

12 Mikroludijev še živečega madžarskega skladatelja **Györgyja Kurtaga** je umeščenih v obširno zbirko klavirskih skladb, ki nosi naslov **Jatekok/Igre**. Skladatelj se vživlja v svet otroka in h klavirju pristopa kot otrok, ki raziskuje razsežnosti in barvitost, ki jo nudi klavir.

Paul Verlaine je zapustil ženo Mathilde in sina ter se predal razmerju z ljubimcem, pesnikom Rimbaudom. Viharna afera Rimbauda in Verlaine ju je leta 1872 pripeljala v London. Julija 1873 je Verlaine v Bruslju v pijanem, ljubosumnem besu izstrelil dva strela iz pištole v Rimbauda in mu pri tem ranil levo zapestje, pesnika pa ni huje poškodoval. Kot posredna posledica tega incidenta je bil Verlaine aretiran in zaprt v Monsu. V tem času je Verlaine ustvaril pesmi, zbrane v *Romances sans paroles*, ki so na eni strani navdahnjene z nostalgичno obarvanimi spomini na življenje z Mathilde, na drugi strani pa z impresionističnimi skicami njegovega enoletnega pobega z Rimbaudom.

Claude Debussy (1862 – 1918) je šest Verlainovih pesmi ustvaril pod naslovom *Ariettes oubliées / Pozabljeni napevi* v Rimu med letoma 1886 in 1887. Pesnikova poezija je imela na Debussyjevo glasbo močnejši vpliv kot pa njuno poznanstvo. Oba so navdihovale nianse in subtilnost. Prizadevala sta si za inovativnost preko rabe ritma, zvočnih barv kot temelja nove podobe umetnosti. Združevanje in razvijanje teh je narekovala oblikovanje Debussyjevega zrelega glasbenega sloga, ki pa hkrati omogoča temeljitejšo razumevanje Verlainove poezije. Cikel zajema tipičen slog in dojemljivost za detajle, ki se pojavljajo v kasnejših samospevih. Cikel se pne preko uvodne prikrite erotičnosti, brezdelja, melanholije, pa od morbidnosti do *joie de vivre* osrednjega *Chevaux de bois / Leseni konjički*. *Green* opisuje pomlad, ljubezen in hrepenenje, njegov kontrapunkt pa je zaključni *Spleen* (vranica), ki je svoj čas veljal za organ, ki uravnoveša človekovo razpoloženje in čustva. Tako je poslednji napev burno razpet med otožnostjo, obupom, vzhičenostjo, izpolnjenostjo in strahom.

Skladatelj **Milko Lazar** je ustvaril 2014 dve baletni suiti za Edwarda Cluga, ki sta motivično povezani in prepleteni. Njun skupni imenovalec je Faustova Marjetka, obskurnost in boj dobrega z zlim.

William Shakespeare

Hamlet, 7. prizor

Kraljica:

... Razprostrta
obleka nekaj časa jo kot vilo
po vodi nese: vtem je pela pesmi,
kot da se ni nesreče svoje v svesti
ali kot da je bitje, ustvarjeno
za vodni element: toda ne dolgo:
obleka se napije in vsa težka
potegne ubogo dete od melodij
v kalužno smrt.

Lear:

Ah, torej je utonila!

Kraljica:

Utonila, ah utonila.

Lear:

Preveč vode imaš, Ofelija,
zato nič več solza: vendar smo taki:
srce hoče svoj prav...

Gretchens Bitte

Johann Wolfgang von Goethe

Ach neige, du Schmerzenreiche,
Dein Antlitz gnädig meiner Not!

Das Schwert im Herzen,
Mit tausend Schmerzen
Blickst auf zu deines Sohnes Tod.

Zum Vater blickst du,
Und Seufzer schickst du
Hinauf um sein' und deine Not.

Wer fühlet,
Wie wühlet
Der Schmerz mir im Gebein?
Was mein armes Herz hier banget,
Was es zittert, was verlanget,
Weißt nur du, nur du allein!

Wohin ich immer gehe
Wie weh, wie weh, wie wehe
Wird mir im Busen hier!
Ich bin, ach, kaum alleine,
Ich wein', ich wein', ich weine,
Das Herz zerbricht in mir.

Die Scherben vor meinem Fenster
Betaut' ich mit Tränen, ach!
Als ich am frühen Morgen
Dir diese Blumen brach.

Schien hell in meine Kammer
Die Sonne früh herauf,
Saß ich in allem Jammer
In meinem Bett schon auf.

Hilf! Rette mich von Schmach und Tod!
Ach neige,
Du Schmerzenreiche,
Dein Antlitz gnädig meiner Not!

Marjetkina molitev

Prevedel Dušan Ludvik

Usmili se me in v sili,
bridkosti polna, name se ozri!

Srce preklano
s pekočo rano,
zreš tja na križ, kjer sin trpi.

Očetu vzdihne
pošiljaš tihe
in zanj in zase te skrbi.

Kdo čuti,
kak kruti
jad kljuje mi teló?
Kaj srce mi tare mlado,
kaj drhti in kaj bi rado,
veš le ti, le ti samó!

Naj hodim koder koli,
bolí, boli in v bóli
mi rase to gorje!
Ne sama več, vsa druga,
ihtim, ihtim in tuga
razjeda mi srce.

Pa lončke pod tvojim oknom
zrosila sem ihté,
ko trgala sem zate
ob svitu rože te.

Ko rano se je v sobi
razlila luč svetlá,
v prebridki sem tegobi
pokonci že bilá.

Sramote, smrti me otmi!
Usmili se me
in v sili,
Bridkosti polna, name se ozri!

C'est l'extase langoureuse

Paul Verlaine

C'est l'extase langoureuse,
C'est la fatigue amoureuse,
C'est tous les frissons des bois
Parmi l'étreinte des brises,
C'est vers les ramures grises
Le chœur des petites voix.

O le frêle et frais murmure!
Cela gazouille et susurre,
Cela ressemble au cri doux
Que l'herbe agitée expire...
Tu dirais, sous l'eau qui vire,
Le roulis sourd des cailloux.

Cette âme qui se lamente
En cette plainte dormante
C'est la nôtre, n'est-ce pas?
La mienne, dis, et la tienne,
Dont s'exhale l'humble antienne
Par ce tiède soir, tout bas?

Il pleure dans mon cœur

Paul Verlaine

Il pleure dans mon cœur
Comme il pleut sur la ville;
Quelle est cette langueur
Qui pénètre mon cœur?

Ô bruit doux de la pluie,
Par terre et sur les toits!
Pour un cœur qui s'ennuie,
Ô le chant de la pluie!

Il pleure sans raison
Dans ce cœur qui s'écœure.
Quoi! nulle trahison? ...
Ce deuil est sans raison.

To je hrepenenjski vrh radósti,

Prevedel Boris A. Novak

To je hrepenenjski vrh radósti,
Hip zaljubljene utrujenosti,
To je drgetanje vseh gozdov
V stisku sape, ki zaveje,
To je, na ozadju sive veje,
Zbor ubranih drobcenih glasov.

O ti nežno, sveže žuborenje!
To je šepetanje in šuštenje,
Ki na krik spominja, ves mehak,
Ki ga nemirno dihnje bilka...
Praviš, da pod vodo, ki zaplivka,
Gluho niha kamenje in mah.

Ta tožeča duša, vsa brezdanja,
Je v žalostinki, kamor sanja,
Najina, kajne, spletena z dihom?
Moja je, povej, in tvoja, en sam spev,
Kjer druga drugi dihneta odmev
Sred' mlačnega večera, čisto tiho?

Jok solzá na dnu srca

Prevedel Boris A. Novak

Jok solzá na dnu srca
Kot zvok dežja nad mestom;
Katera bol mi zna
Prebosti dno srca?

O nežni šum dežja
Nad strehami in cesto!
Za pusti čas srca –
O kakšne spev dežja!

Jok je brez razloga
Za srce, kjer pólje gnus.
In krivec? Ni nikogar?...
To gorje je brez razloga.

C'est bien la pire peine,
De ne savoir pourquoi
Sans amour et sans haine
Mon cœur a tant de peine!

L'ombre des arbres

Paul Verlaine

L'ombre des arbres dans la rivière embrumée
Meurt comme de la fumée,
Tandis qu'en l'air, parmi les ramures réelles,
Se plaignent les tourterelles.

Combien, ô voyageur, ce paysage blême
Te mira blême toi-même,
Et que tristes pleuraient dans les hautes
feuillées,
Tes espérances noyées.

Paysages belges. Bruxelles.

Chevaux de bois

Paul Verlaine

Tournez, tournez, bons chevaux de bois,
Tournez cent tours, tournez mille tours,
Tournez souvent et tournez toujours,
Tournez, tournez au son des hautbois.

L'enfant tout rouge et la mère blanche,
Le gars en noir et la fille en rose,
L'une à la chose et l'autre à la pose,
Chacun se paie un sou de dimanche.

Tournez, tournez, chevaux de leur cœur,
Tandis qu'autour de tous vos tournois
Clignote l'œil du filou sournois,
Tournez au son du piston vainqueur!

Ravno to je vrh trpljenja,
Da ne vem, zakaj, čemú
Mi brez ljubezni in črtenja
Je srce prepad trpljenja!

Obris dreves

Prevedel Boris A. Novak

Obris dreves na motnem ogledalu reke
Kakor dim umre, na veke
Medtem ko gor, na resnični veji,
Ptice tožijo o želji.

Kako, o potnik, ta pejsaž, mrtvaško bled,
Odseva tvojo bledo sled,
Medtem ko gor med listjem žalostno se pne
To tvoje utopljeno upanje!

Belgijske pokrajine. Bruselj.

Leseni konji

Prevedel Boris A. Novak

Vrtite se, vrtite, konji iz lesa
Vrtite stokrat, tisočkrat, vrtite redno,
Vrtite se pogosto in vrtite vedno,
Vrtite se, kot narekuje oboa.

Debel soldat z debelo deklo se ukvarja:
Na konjskem hrbtu jezdi kot v njeni kamri,
Ker na današnji dan, v gózdiču pri Cambri,
Sta onadva osebno svoja gospodarja.

O konji njunih src, vrtite se, vrtite,
Ko se okrog začaranega kroženja
Iskrí oko potuhnjenega lopova,
Vrtite se tako, kot bati dajo ritem.

C'est étonnant comme ça vous soûle
D'aller ainsi dans ce cirque bête
Bien dans le ventre et mal dans la tête,
Du mal en masse et du bien en foule.

Tournez, dadas, sans qu'il soit besoin
D'user jamais de nuls éperons
Pour commander à vos galops ronds
Tournez, tournez, sans espoir de foin.

Et dépêchez, chevaux de leur âme
Déjà voici que sonne à la soupe
La nuit qui tombe et chasse la troupe
De gais buveurs que leur soif affame.

Tournez, tournez ! Le ciel en velours
D'astres en or se vêt lentement.
L'église tinte un glas tristement.
Tournez au son joyeux des tambours!

Aquarelles I. Green

Paul Verlaine

Voici des fruits, des fleurs,
des feuilles et des branches
Et puis voici mon cœur
qui ne bat que pour vous.

Ne le déchirez pas
avec vos deux mains blanches
Et qu'à vos yeux si beaux
l'humble présent soit doux.

J'arrive tout couvert encore de rosée
Que le vent du matin
vient glacer à mon front.

Souffrez que ma fatigue,
à vos pieds reposée,
Rêve des chers instants
qui la délasseront.

Kako lepo je, da vas sejemska neumnost
Tako omamlja, da tu ždite ko za stavo:
Je dobro za želodec, a slabó za glavo,
Oboje pa na véliko prihaja s trumo.

Vrtite se, vrtite, ne da bi bilo
Kdajkoli treba uporabljati ostroge,
Tudi brez njih vi galopirate vse kroge,
Vrtite se vsevdilj, brez upa na seno.

In pohitite, lepi konji njune duše:
Poglejte, že prihaja noč, ki bo združila
Goloba z golobico in ju varno skrila
Pred sejmom in gospo, tja, kamor luna
huščne.

Vrtite se, vrtite! Žametno nebo
Počasi si oblači zvezde iz zlata.
Poglejte, odhajata zaljubljenca.
Vrtite se, kot bobni rádostno pojo!

Akvareli I. Green

Prevedel Boris A. Novak

Tu so plodovi
in cvetovi v omami
In je srce,
ki divje bije le za vas.

Ne trgajte ga
s temi belimi rokámi
in sprejmite ponižno dar
kot mil okras.

Prihajam, ves okopan v ledeni rosi
Od jutranjega vetra,
mrzlega kot britev.

Trpite mojo trudnost,
ki ob vaših bosih nogah
sanjari o trenutku za rešitev.

Sur votre jeune sein
laissez rouler ma tête
Toute sonore encore
de vos derniers baisers;

Laissez-la s'apaiser
de la bonne tempête,
Et que je dorme un peu
puisque vous reposez.

Aquarelles II. Spleen

Paul Verlaine

Les roses étaient toutes rouges
Et les lierres étaient tout noirs.
Chère, pour peu que tu te bouges
Renaissent tous mes désespoirs.

Le ciel était trop bleu, trop tendre,
La mer trop verte et l'air trop doux.
Je crains toujours, – ce qu'est d'attendre!
Quelque fuite atroce de vous.

Du houx à la feuille vernie
Et du luisant buis je suis las,
Et de la campagne infinie
Et de tout, fors de vous, hélas!

Priham, ves okopan v ledeni rosi
Od jutranjega vetra, mrzlega kot britev.
Trpite mojo trudnost, ki ob vaših bosih
nogah sanjari o trenutku za rešitev.

Ta moja glava, ki brenči po vseh poljubih,
Naj se spusti na vaše nedrje in kite.
Pustite jo, vsaj za trenutek, naj po ljubi
Vihri zaspi, saj tudi vi že sladko spite.

Akvareli II. Spleen

Prevedel Boris A. Novak

Bila je roža čisto rdeča,
In čisto črn je bil bršljan.
Najdražja, moja se nesreča
Povrne, če odmakneš dlan.

Nebo bilo je preveč nežno,
Preveč zeleno morje, zrak preveč mehak.
Bojim se vedno – neizbežno!
Da mi pobegneta v mrak.

Črnike, pušpane in trave
Je že utrujeno srce,
in neizmernosti planjave
In vsèga, razen vas, gorje!

Wie erkenn' ich mein Treulieb

William Shakespeare

Wie erkenn' ich mein Treulieb
Vor den Andern nun?
An dem Muschelhut und Stab
Und den Sandalschuh'n?

Er ist todt und lange hin,
Todt und hin, Fräulein;
Ihm zu Häupten grünes Gras,
Ihm zu Fuß ein Stein.
O, ho!

Auf seinem Bahrtuch, weiß wie Schnee,--
Viel liebe Blumen trauern;
Sie gehn zu Grabe naß, o weh!
Von Liebesschauern.

Guten Morgen, 's ist Sankt Valentinstag

William Shakespeare

Guten Morgen, 's ist Sankt Valentinstag,
So früh vor Sonnenschein
Ich junge Maid am Fensterschlag
Will euer Valentin sein.

Der junge Mann thät Hosen an,
That auf die Kammerthür,
Ließ ein die Maid, die als 'ne Maid
Ging nimmermehr herfür.

Bei Sanct Niklas und Charitas!
Ein unverschämt Geschlecht!
Ein junger Mann thut's, wenn er kann,
Fürwahr, das ist nicht recht.

Sie sprach: Eh' ihr gescherzt mit mir,
Verspracht ihr mich zu frei'n.
Ich bräch's auch nicht, bei'm Sonnenlicht,
Wär'st du nicht kommen herein.

Kaj pove mi, ljubi moj

Prevedel Janko Moder

Kaj pove mi, ljubi moj,
da to ni kdo drug?
Coklica in palica,
s školjkami klobuk.

Vzela ga je smrt, gospa,
vzela ga je smrt.
Zglavje mu zelena ruša,
znožje kamen trd.

Mrtvaški prt kot sneg je bel –
Rože na njem so rdeče.
Grb zvestega je ljubčka vzel,
solze lijo skeleče.

In jutri bo valentinovo

Prevedel Janko Moder

In jutri bo valentinovo
in komaj zarja sine,
pod okno ti jaz deklica
hitim, da bom tvoj Tine.

In vstane fant, obleče gvant
in vrata ji odpre.
Z njim gre dekle in kot dekle
nič več ne vrne se.

Ob strani stoj mi, Jezus moj,
ker kam to pelje, kam!
Mlad fant kako je brž za to,
naj ga bo v dušo sram!

Je rekla: Preden sem se spekla,
obetala si poroko.
Saj bi te vzel, sem se zaklel,
pa sama si mi šla na róko.

Sie trugen ihn auf der Bahre bloß

William Shakespeare

Sie trugen ihn auf der Bahre bloß,
Leider ach, leider, den Liebsten:
Manche Thräne fiel in des Grabes Schoß; -
Fahr' wohl, meine Taube!

Mein junger frischer Hansel ist's
der mir gefällt
Und kommt er nimmermehr?
Er ist todt, o weh!
In dein Totbett geh',
Er kommt dir nimmermehr.

Sein Bart war weiss wie Schnee,
Sein Haupt wie Flachs dazu.
Er ist hin, er ist hin,
Kein Trauern bringt Gewinn:
Mit seiner Seele Ruh'!
Und mit allen Christenseelen! darum bet'
ich! --
Gott sei mit euch!

Na parah ležal je odkrit

Prevedel Janko Moder

Na parah ležal je odkrit,
oj tralala lalali lali,
in v grobu z dežjem solz oblit –
Zbogom, golobček!

Veseli moj Robin je čisto moj.
In res ga nič več ne bo?
In res ga nič več ne bo?
Nič več, mrtev spi,
pojdi leč še ti!
Nikoli več ga ne bo.
Kot sneg je bil v brado bel,
v lase se mu je lan ujel.
Ni ga več, ni ga več,
ves naš jok je odveč.
Gospod ga je k sebi vzel!

Kakor vse krščanske duše.
--
Bog z vami!

PerArtem
Kulturno umetniški zavod

Sofinancira
Evropska unija